

Elisabeth Albarrán: “Fem activitats de ‘team building’, però les omplim de valors ètics”

Joan Vila i Triadú

Elisabeth Albarrán (Barcelona, 1981) és la responsable de comunicació de la cooperativa Concep-t, dedicada a organitzar activitats per a empreses, en les quals s’apliquen valors com ara la solidaritat o el respecte al medi ambient. Amb seu a Tona (Osona) i formada per quatre socis de treball -dues dones i dos homes-, busca trencar amb els esquemes clàssics de la responsabilitat social corporativa i el ‘team building’. Ella explica que se sent totalment realitzada amb aquesta feina.

Elisabeth, què hi pinta una biòloga en una cooperativa d’esdeveniments corporatius?

És molt fàcil d’explicar. Dos dels quatre socis de la cooperativa, l’Albert i el Vador, ja tenien una empresa d’esdeveniments i d’activitats d’educació ambiental per a escoles. La Míriam i jo, que som les altres dues sòcies, fèiem d’educadores ambientals per a ells. Teníem un projecte educatiu per a escoles -volíem omplir un buit que hi ha avui dia a l’educació en coneixement de l’entorn mediambiental-, i com que ells també volien canviar el concepte d’esdeveniments d’empresa per incorporar-hi valors ètics, responsables, de solidaritat... va ser quan ens vam posar d’acord a crear una cosa nova.

“És la primera vegada en la vida que em llevo al matí i no em fa gens de mandra anar a treballar”

I n’estàs contenta de la decisió que vas prendre?

Totalment. Com deies, sóc biòloga, però més per inquietud personal que no pas per dedicar-m’hi professionalment. I això que faig ara m’agrada molt, gaudeixo molt treballant amb adults. No ho coneixia d’abans, i l’Albert i el Vador ens han transmès la seva experiència, ens han ensenyat tot el que saben, i m’ho passo molt bé. És la primera vegada en la vida que em llevo al matí i no em fa gens de mandra anar a treballar.

Per què vau decidir fer una cooperativa i no una societat limitada, per exemple?

Per la manera de treballar que l’Albert i el Vador tenien en l’empresa anterior, no volien contractar treballadors i prou, volien una cosa més transversal, començar de nou i que el projecte nasqués de zero. La cooperativa pensem que és el sistema que més s’adequa a les nostres maneres de ser i necessitats vitals, ja que tots formem part del món associatiu, som voluntaris... D’altra banda, pel tipus d’activitat que fem, de responsabilitat social, no té gaire lògica que demanem a les empreses que contribueixin al Tercer Sector, si nosaltres no ens hi sentim part implicada.

Teniu la seu a Tona. Tant és on sigui la seu, pel tipus de feina que feu?

Ells dos són d’Osona i ja tenien l’empresa a Tona. La Míriam viu allà també. Jo encara m’estic a Barcelona, però tinc pensament d’anar-hi en un futur pròxim, perquè m’agrada molt aquella zona. I com bé dius, pel tipus d’empresa, tant és on estigui la seu: l’oficina està a Tona, però nosaltres fem esdeveniments on vol el client, a Barcelona, Andorra, Mallorca, Saragossa...

“Si hem de subcontractar algú, mirem que sigui de proximitat o cooperativa o entitat del Tercer Sector”

Les sinergies que preteneu tenir amb cooperatives i entitats del Tercer Sector, com les creeu?

Si una empresa contacta amb nosaltres perquè té una necessitat de suport per a un esdeveniment que vol fer, del tipus que sigui, per exemple, de treball en equip (això que en diem el ‘team building’), és a dir, activitats per fer que gent que no ha treballat mai junta es conegui o per treure habilitats de grups ja establerts en l’empresa, nosaltres els oferim una activitat amb uns valors extra afegits. Per exemple, la posem en contacte amb alguna fundació o entitat que ja tingui un projecte en marxa, però que necessiti recursos econòmics, fem de pont entre una i l’altra. D’altra banda, si l’empresa vol fer un càtering, busquem una cooperativa que li’l faci; si l’empresa vol algun aspecte de salut, doncs ho fem amb una cooperativa de salut com Cos; si necessiten algun servei de prevenció de riscos laborals, treballem amb Sepra... Si hem de subcontractar algú, mirem que sigui de proximitat o cooperativa o entitat del Tercer Sector.

I si l’empresa vol una activitat simplement lúdica, sense més complicacions?

La fem, però indirectament, l’empresa col·labora amb el Tercer Sector, perquè una part dels beneficis anuals de la cooperativa van a parar a entitats sense ànim de lucre. Sempre que una empresa contracta Concep-t, contribueix a una obra social, una entitat de cooperació... però t’he de dir que aquest no és el cas més freqüent. El que busquem és que l’activitat no sigui només lúdica i divertida, sinó que tingui valors ètics i socials. Quan fem activitats de “team building”...

Perdona que t’interrompi, però això del “team building” em sona a ianqui...

(Riu) Sí, tens raó, és un concepte molt nord-americà, perquè és aquesta idea que tenen les empreses de “vinga, fem equips d’alt rendiment, s’han de conèixer entre ells per fer pinya..”, però a això, nosaltres li donem la volta. Perquè considerem que l’important són els treballadors, que són el motor de les empreses. Si inclou valors de solidaritat, responsabilitat, comunicació... a l’activitat, continues fent ‘team building’, i a l’empresa ja li va bé, però, a més, ajudes a treure tot el potencial de cada treballador. L’empresari o el directiu vol conèixer a fons els teus treballadors, saber què els agrada per poder-los col·locar en aquells llocs que millor s’adaptin a les seves idiosincràsies.

“La crisi ens ha donat un cop d’atenció sobre què és realment important i què no ho és”

Tenia la impressió que això es feia en època de “vaques grasses”, quan les empreses van bé i no saben què fer amb els diners que guanyen, però em temo que en època de crisi això deu ser més complicat...

Sí, tens raó, és més complicat. Bàsicament, hi ha menys volum d’activitats, però les empreses grans o que tenen molt en compte als seus treballadors, continuen invertint en aquests temes, perquè en proporció al benefici que obtenen, la inversió és relativament petita. A més, moltes de les reunions que es fan són presentacions de productes nous, o presentació dels números de l’exercici anterior... això s’ha de continuar fent i quan hi ha crisi encara amb més raó. I d’altra banda, quan hi ha dificultats, l’empresa vol saber com pot ser més productiva amb els treballadors que té... I pel que fa a la responsabilitat social, la crisi ens ha donat un cop d’atenció sobre què és realment important i què no ho és. A les empreses que, tot i la crisi, tenen beneficis, se’ls fa més fàcil entendre que l’administració no arriba a tot arreu i que hi ha un munt d’entitats i fundacions que fan una obra

indispensable sense gaire recursos econòmics per tirar-los endavant. Llavors, l'empresa entén que té una obligació moral cap a la societat.

Això és el que se'n diu la RSC (Responsabilitat Social Corporativa), que moltes empreses presumeixen de tenir?

Sí, però la RSC ja la té cada empresa en la seva definició, nosaltres fem activitats que complementen el seu projecte de RSC. Els posem davant la disjuntiva: fer un esdeveniment que tingui una repercussió limitada als seus treballadors, o aconseguir els mateixos objectius i inclús més, perquè s'inclou la solidaritat i la responsabilitat com a valors, i alhora que hi hagi una repercussió positiva per a tercers.

En aquest sentit, he vist en un vídeo del vostre web que vau organitzar una activitat, on un grup de treballadors d'una empresa va dedicar una jornada completa a pintar i rehabilitar l'escola Comtal de Barcelona...

Sí, és un bon exemple: en comptes de fer una activitat de 'team building' mèrament lúdica, van decidir treballar en equip però no només cap a dins, sinó cap a la comunitat. Un altre exemple pot ser el d'un Centre Residencial d'Acció Educativa, un CRAE, on van menors tutelats perquè els seus pares no se'n poden fer càrrec. Tenen una aportació de diners, una subvenció, per cada nen que allotgen. Tot el que es fa al centre, si ha de pintar les habitacions o arreglar algun moble, per exemple, ha de sortir d'aquesta subvenció. Però si una empresa decideix ajudar a fer els llits nous, o pintar tota la casa, o construir un moble de menjador, aquell CRAE podrà dedicar els diners a una altra cosa, per exemple apuntar els nens a una activitat extraescolar.

I aquella empresa no ho pot fer pel seu compte, sense comptar amb vosaltres?

Sí que ho pot fer, però les empreses necessiten algú que els prepari l'activitat. Nosaltres facilitem l'equip tècnic, és a dir, cada deu persones hi ha d'haver un monitor (un pintor, un fuster, un tècnic...), perquè cal seguir normes de seguretat i de riscos laborals. A més, nosaltres comprem tot el material, el posem en paquets, decidim els equips... I la fundació o entitat receptora és la que diu quines són les prioritats, què s'ha d'arreglar. L'empresa decideix fins on pot arribar amb els diners que té. Nosaltres fem de pont, fem possible que es creï el vincle entre totes dues, això és el que més ens agrada. Un cop creat aquest vincle, sovint després, si l'empresa decideix canviar els ordinadors, els ofereix a aquella fundació... i aquí Concep-t no s'hi posa. Som molt transparents en aquest sentit.

Canviant de tema, sou membres actius de la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya?

Som actius, però menys del que voldríem, pel fet que estem a Tona i la majoria d'activitats es fan a Barcelona. Vam ser un dels projectes premiats d'innovació l'any passat, i dins del programa Aracoop, ens ha estat fent assessorament en Jaume Oller, de Tàndem. Aquesta ajuda ens ha anat molt bé, sobretot en la parcel·la del màrqueting, ja que ens ha ajudat a reforçar el pla de vendes, per donar a conèixer el projecte a nous clients.

"En el cooperativisme no hi ha ningú per damunt ni per sota, tothom s'ajuda"

Creus que està en un moment bo el cooperativisme a Catalunya?

Sí, sí, molt bo, fa un temps jo veia el cooperativisme com una cosa una mica 'hippy', sense que s'enfadi ningú, el veia un cercle molt reduït. I ara el veig com una alternativa real d'empresa

transversal, com la base de l'economia solidària. No hi ha ningú per damunt ni per sota, tothom s'ajuda, jo et puc contractar a tu avui i demà tu em pots contractar a mi. Nosaltres portem poc temps treballant com a cooperativa, només tres anys, però tenim clients grans, que ens donen seguretat, com ara Deloitte, Zurich, Privàlia, Media Markt, Roche... I això ens fa pensar que anem bé.

Què fas quan no treballes?

Estic molt vinculada al món associatiu, he fet de voluntària en un CRAE, he fet classes de reforç escolar... Com a aficions més personals, ballo flamenc i toco la bateria... la música en general m'agrada molt. Ho faig com a aficionada, però de tant en tant algun "bolo" sí que surt: amb el flamenc tenim un grup, que es diu "Eso é", on hi ha dos percussionistes, dos guitarristes, dos cantants, un baix i jo ballant, és un flamenc alternatiu, no és un flamenc molt pur, no és l'espectacle típic de flamenc...

Si te'n vas a Osona a viure, potser hauràs de deixar alguna d'aquestes coses...

Potser el grup sí que l'hauré de deixar, però ballar i tocar la bateria no ho deixaré mai... Pensa que la meva família viu aquí, o sigui que hi seguiré vinculada d'alguna manera. La meva mare és de Bèlgica i el meu pare és extremeny, però jo em sento barcelonina.

Com vius la situació política actual, la segueixes?

Sí, la segueixo, però tampoc al dia, és més, intento no enfadar-me amb les coses que no puc controlar i en canvi fer el màxim del que sí que puc controlar. No em cabrejo amb el govern ni amb l'estat, sinó que miro de posar en pràctica personalment allò que em sembla coherent, vull utilitzar el sistema pel que m'interessi a mi, no deixar que sigui al revés... Vull canalitzar l'energia positivament. "Enfádate, pero sé pro-activa", em dic a mi mateixa. I al meu voltant, cada cop veig més gent que vol participar i fer coses, no només queixar-se, que el deixin ser protagonista actiu, que el deixin decidir...

En la qüestió de la independència de Catalunya, també creus que hem de poder decidir?

Jo sempre havia dit: "a mi no m'agraden les fronteres, no vull posar cap frontera més", però des de fa un any, més o menys, a mesura que han passat coses i cada cop que sento parlar el Rajoy, vaig canviant d'opinió. Ara veig clar que el que decidim entre tots els catalans, el que vulgui la societat catalana, és el que hem de fer, sense intervencions de fora...